

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
ELEANOR SHARPSTON
prednesené 13. novembra 2014¹

Vec C-546/12 P

Ralf Schröder,
ďalší účastníci konania:
Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO)
a

Jørn Hansson

„Odvolanie — Práva Spoločenstva k odrodám rastlín — Rozhodnutie odvolacieho výboru v konaní o vyhlásení práva za neplatné — Preskúmanie skutočností z vlastnej iniciatívy — Článok 76 nariadenia (ES) č. 2100/94“

1. Týmto odvolaním proti rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-242/09² pán Schröder napáda rozsudok, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho výboru (ďalej len „výbor“) Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (ďalej len „CPVO“ alebo „Úrad“) z 23. januára 2009 o žiadosti o zrušenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín (ďalej len „PSOR“) udeleného pre odrodu LEMON SYMPHONY druhu *Osteospermum ecklonis*.³

2. Skutkové okolnosti sporu možno v krátkosti opísať takto. Dňa 5. septembra 1996 pán Hansson (vedľajší účastník konania pred CPVO) podal na CPVO žiadosť o udelenie PSOR pre odrodu LEMON SYMPHONY. CPVO požiadal Bundessortenamt (Nemecký spolkový úrad pre odrody rastlín) o vykonanie nevyhnutného odborného preskúmania. Bundessortenamt si na tento účel vyžiadal „20 mladých rastlín kvality vhodnej na predaj, nezrezaných a neošetrovaných regulátormi rastu“. Pán Hansson zaslal požadovaný rastlinný materiál 10. januára 1997. Znalec zodpovedný za vykonanie odborného preskúmania oznámil CPVO: „v súlade s bodom II ods. 2 technického protokolu CPVO týkajúceho sa preskúmania odlišnosti, vyrovnanosti a stálosti (ďalej len „DUS“) si vám týmto dovoľujeme oznámiť, že množiteľský materiál odrody uvedenej v predmete, ktorý nám bol zaslaný, predstavujú rastliny určené na predaj s pukmi, ktoré boli ošetrované regulátormi rastu a zrezané. Správne odborné preskúmanie teda môže byť ohrozené.“ Odborné preskúmanie sa však napriek tomu následne uskutočnilo (ďalej len „odborné preskúmanie z roku 1997“), hoci Všeobecný súd v napadnutom rozsudku poznamenal, že Bundessortenamt nedokázal potvrdiť, či bolo vykonané priamo na rastlinnom materiáli zaslanom pánom Hanssonom alebo na odrezkoch získaných z tohto materiálu. Bundessortenamt následne pripravil správu o preskúmaní, ktorej prílohou bol úradný opis odrody LEMON SYMPHONY, podľa ktorého bola vlastnosť „držanie stopiek“ vyjadrená ako „vzpriamené“.⁴

3. PSOR pre odrodu LEMON SYMPHONY bolo udelené 6. apríla 1999.

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Rozsudok Schröder/CPVO – Hansson (*LEMON SYMPHONY*) (T-133/08, T-134/08, T-177/08 a T-242/09, EU:T:2012:430, ďalej len „napadnutý rozsudok“).

3 — Žltý kvet podobný margaréte, ktorý sa používa na okrasnú výsadbu.

4 — Pozri body 7 až 12 napadnutého rozsudku. Zhrnutie správneho konania pred CPVO a výborom sa nachádza v bodoch 23 až 36 nižšie.

4. Dňa 26. novembra 2001 pán Schröder podal žiadosť o udelenie PSOR pre odrodu SUMOST 01 druhu *Osteospermum ecklonis*.⁵ Odborné preskúmanie ukázalo, že odroda SUMOST 01 sa nelíši od odrody LEMON SYMPHONY. Žiadosť pána Schrödera bola preto neúspešná. Pán Schröder následne s cieľom zabezpečiť ochranu odrody SUMOST 01 podal niekoľko žiadostí, ktorými chcel dosiahnuť zmenu rozhodnutia o udelení PSOR pre odrodu LEMON SYMPHONY. V správnom konaní a pred Všeobecným súdom pán Schröder tvrdil, že PSOR je potrebné vyhlásiť za neplatné. Uvádza najmä, že odborné preskúmanie z roku 1997 bolo neplatné, lebo materiál použitý na účely tohto preskúmania bol chybný. Tvrdí, že odroda LEMON SYMPHONY nikdy neexistovala v podobe uvedenej v úradnom opise, ktorý bol do Registra práv Spoločenstva k odrodám rastlín zapísaný v roku 1997.

5. Pán Schröder tvrdí, že odborné preskúmanie z roku 1997 bolo nesprávne z týchto dôvodov. Po prvé z rastlín zaslaných na Bundessortenamt boli odobraté odrezky, na ktorých bolo vykonané preskúmanie namiesto materiálu zaslaného pánom Hanssonom (nositeľ PSOR pre odrodu LEMON SYMPHONY). Po druhé skúmaný materiál tvorili rastliny s pukmi ošetrované regulátormi rastu. Po tretie opis odrody LEMON SYMPHONY vypracovaný v Japonsku bol odlišný. Po štvrté podľa nariadenia Rady (ES) č. 2100/94⁶ sa odroda považuje za odlišnú, len ak sa odlišuje prejavom znakov vyplývajúcich z konkrétneho genotypu alebo kombinácie genotypov; o odlišnosti nemožno hovoriť, pokiaľ prejav zistených znakov vyplýva z mechanického ošetrovania a ošetrovania regulátormi rastu.

6. Pán Schröder teraz uvádza šesť odvolacích dôvodov.

7. Podľa môjho názoru je len prvý odvolací dôvod – že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, a tým porušenia jeho základných práv, keď rozhodol, že výbor nemá povinnosť preskúmať skutočnosti z vlastnej iniciatívy – skutočnou právnou otázkou; a tento odvolací dôvod je nedôvodný pre skutočnosti, ktoré uvádzam nižšie.

Právo Európskej únie

Základné práva

8. Článok 41 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“)⁷ zaručuje každému právo na to, aby inštitúcie EÚ vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote.

9. Článok 47 Charty upravuje právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces.

Nariadenie (ES) č. 2100/94

10. Základné nariadenie stanovuje systém (existujúci súběžne s vnútroštátnymi systémami) udeľovania práv priemyselného vlastníctva k rastlinným odrodám, ktoré sú platné v celej Európskej únii.⁸ CPVO bol založený na vykonávanie nariadenia.⁹ Predmetom PSOR môžu byť odrody všetkých rodov a druhov, okrem iného vrátane hybridov medzi rodmi alebo druhmi.¹⁰ Aby mohla odroda získať

5 — Odroda pestovaná a uvádzaná na trh spoločnosťou Jungpflanzen Grünewald GmbH (ďalej len „Grünewald“), v ktorej má pán Schröder podiel vo výške 5 %.

6 — Nariadenie z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390) (ďalej len „základné nariadenie“ alebo „nariadenie“).

7 — Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 389.

8 — Články 1 a 3.

9 — Článok 4.

10 — Článok 5 ods. 1.

ochranu, musí byť odlišná, vyrovnaná, stála a nová.¹¹ Nositeľ PSOR má výhradné právo vykonávať alebo povoľovať činnosti uvedené v článku 13 ods. 2.¹² PSOR je možné získať na základe vyplnenej žiadosti; podmienky, ktorými sa tento postup riadi, sú stanovené v kapitole I nariadenia. CPVO je zodpovedný za formálne, hmotné a odborné preskúmanie žiadosti.¹³

11. Článok 7 ods. 1 stanovuje: „Odroda sa považuje za odlišnú, ak sa zreteľne odlišuje prejavom znakov, vyplývajúcich z konkrétneho genotypu alebo kombinácie genotypov, od akejkoľvek inej odrody všeobecne známej ku dňu podania prihlášky podľa článku 51.“¹⁴ Podľa článku 7 ods. 2 sa odroda považuje za „všeobecne známu“, pokiaľ a) bola príslušná odroda predmetom práva k odrodám rastlín alebo bola zapísaná v úradnom registri odrôd rastlín, v Spoločenstve alebo v akomkoľvek štáte alebo v akejkoľvek medzinárodnej organizácii so zodpovedajúcimi kompetenciami; alebo b) bola pre ňu podaná žiadosť o udelenie práva k odrodám rastlín alebo o jej zápis do takéhoto úradného registra za predpokladu, že výsledkom prihlášky bolo následné udelenie práva alebo vykonanie zápisu.

12. Odroda sa považuje za „stálu“ okrem iného vtedy, ak si v prejave tých znakov, ktoré sa zisťujú skúmaním odlišnosti, zachováva svoje pôvodné rozlišovacie znaky po opakovanom množení.¹⁵

13. Článok 20 („Neplatnosť práv spoločenstva k odrodám rastlín“) stanovuje:

„1. Úrad vyhlási právo spoločenstva k odrodám rastlín za neplatné, ak sa zistí:

a) že v čase udelenia práva spoločenstva k odrodám rastlín neboli splnené podmienky stanovené v článkoch 7 alebo 10,...

2. Ak sa právo spoločenstva k odrodám rastlín vyhlási za neplatné, hľadí sa naň, akoby od začiatku nemalo účinky stanovené v tomto nariadení.“

14. Podmienky zrušenia PSOR sú uvedené v článku 21.

15. Súčasťou rozhodnutí CPVO musia byť odôvodnenia, na ktorých sa zakladajú, a rozhodnutia môžu byť odôvodnené výhradne dôvodmi alebo dôkazmi, ku ktorým bola účastníkom konania poskytnutá príležitosť vzniesť písomné alebo ústne pripomienky.¹⁶

16. V prípade neexistencie procesných ustanovení v nariadení, CPVO uplatňuje zásady procesného práva, ktoré sú všeobecne uznávané v členských štátoch.¹⁷

17. Odvolanie možno podať na odvolacie výbory proti rozhodnutiam CPVO prijatým okrem iného podľa článkov 20 a 21.¹⁸

11 — Článok 6.

12 — Konkrétne: a) výroba alebo reprodukcia (množenie); b) udržiavanie stavu s cieľom rozmnožovania (pestovania); c) ponuka na predaj; d) predaj alebo iná podoba odbytu; e) vývoz zo Spoločenstva; f) dovoz do Spoločenstva; g) skladovanie na ktorýkoľvek z účelov uvedených v bodoch a) až f).

13 — Kapitola II základného nariadenia.

14 — Ustanovenia upravujúce skúmanie žiadostí sa nachádzajú v kapitole II. Podľa článku 54 CPVO preskúma, či sú splnené podmienky na udelenie PSOR. Článok 55 ods. 1 upravuje odborné preskúmanie, ktorým sa okrem iného zisťuje, či sú splnené podmienky týkajúce sa odlišnosti uvedené v článku 7. Preskúmanie vykonávajú orgány, ktoré členské štáty určia a poverenia touto úlohou, ako je uvedené v článku 30 ods. 4.

15 — Článok 9.

16 — Článok 75.

17 — Článok 81 ods. 1.

18 — Článok 67. Podľa článku 21 CPVO musí zrušiť PSOR, ak sa preukáže, že podmienky vyrovnanosti (článok 8) a stálosti (článok 9) už nie sú splnené.

18. Článok 76 stanovuje: „Úrad v rámci konania pred ním preskúma z vlastnej iniciatívy skutočnosti v rozsahu, v ktorom spadajú pod skúmania podľa článkov 54 a 55. Neberie pritom zreteľ na skutočnosti alebo dôkazné predmety, ktoré neboli odovzdané v lehote stanovenej úradom.“

19. CPVO môže z vlastnej iniciatívy a po konzultácii s nositeľom práv upraviť úradný opis odrody vzhľadom na počet a druh jej charakteristických črtí alebo špecifických vyjadrení týchto črtí.¹⁹

20. Odvolací výbor môže pri výkone svojej funkcie uplatniť akúkoľvek právomoc prislúchajúcu CPVO.²⁰

21. Článok 73 ods. 1 upravuje právo napadnúť rozhodnutia výboru pred Súdny dvorom. Také žaloby môžu byť založené na obmedzenom počte dôvodov uvedených v článku 73 ods. 2.²¹

Nariadenie Komisie (ES) č. 1239/95

22. Nariadenie č. 1239/95²² upravuje podrobné pravidlá uplatňovania základného nariadenia. Článok 51 stanovuje, že ak nie je uvedené inak, ustanovenia týkajúce sa konania pred Úradom sa *mutatis mutandis* uplatnia na odvolacie konanie.

Správne konanie

23. Úplný opis správneho konania pred príslušným výborom CPVO a odvolacím výborom je uvedený v bodoch 5 až 78 napadnutého rozsudku. V krátkosti je situácia takáto.

24. Dňa 27. októbra 2003 pán Hansson (ako nositeľ práv k odrode LEMON SYMPHONY) podal písomnú námietku voči žiadosti pána Schrädera (z 26. novembra 2001) o udelenie PSOR pre odrodu SUMOST 01.²³ Úrad rozhodnutím z 19. februára 2007 (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí“) vyhovel jeho námietkam a zamietol žiadosť pána Schrädera predovšetkým z dôvodu, že odroda SUMOST 01 sa zreteľne neodlišuje od odrody LEMON SYMPHONY, a teda podmienky stanovené v článku 7 nariadenia neboli splnené.

25. Pán Schröder potom 26. októbra 2004 podal na základe článku 21 nariadenia žiadosť o zrušenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín, ktoré bolo predtým udelené pre odrodu LEMON SYMPHONY, s odôvodnením, že znaky uvedené v opise odrody vrátane znakov hodnotených v rámci skúmania odlišnosti nie sú stále, a preto nespĺňajú požiadavky stanovené v článku 9. CPVO listom z 10. mája 2007 pánovi Schröderovi oznámil, že na základe rozhodnutia príslušného výboru nie sú splnené podmienky na zrušenie práva podľa článku 21 nariadenia (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí zrušenia práva“).

19 — Článok 87 ods. 4.

20 — Článok 72.

21 — V tomto smere je možné obrátiť sa na Všeobecný súd, len pokiaľ ide o právne otázky. Medzi dôvody, na ktorých môže byť taká žaloba podľa článku 73 ods. 2 nariadenia založená, patrí nedostatok právomoci, nedodržanie základných procesných požiadaviek, porušenie Zmluvy, základného nariadenia alebo akejkoľvek právnej normy týkajúcej sa uplatňovania týchto nástrojov, či zneužitie právomoci.

22 — Nariadenie z 31. mája 1995, ktoré stanovuje vykonávacie pravidlá pre uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 2100/94, čo sa týka konania pred Úradom spoločenstva pre odrody rastlín (Ú. v. ES L 121, s. 37; Mím. vyd. 03/017, s. 327) (ďalej len „vykonávacie nariadenie“). Toto nariadenie bolo zrušené a nahradené nariadením Komisie (ES) č. 874/2009 zo 17. septembra 2009, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 2100/94, pokiaľ ide o konanie pred Úradom Spoločenstva pre odrody rastlín (Ú. v. EÚ L 251, s. 3), ktoré nadobudlo účinnosť 14. októbra 2009, po čase skutkových okolností konania vo veci samej. Medzi tieto pravidlá patrí právo účastníkov konania predkladať dokumenty na podporu svojho stanoviska (článok 57), ako aj pravidlá týkajúce sa dokazovania (článok 60) a ustanovovania znalcov (článok 61).

23 — Pán Hansson sa tiež domnieval, že predaj odrody SUMOST 01 porušuje jeho práva k odrode LEMON SYMPHONY. Z tohto dôvodu podal na nemeckom súde žalobu proti spoločnosti Grünewald a dosiahol právny rozsudok. Odvolanie spoločnosti Grünewald podané na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) bolo zamietnuté 23. apríla 2009.

26. Dňa 7. decembra 2004 CPVO rozhodol, že sa vykoná odborné overenie s cieľom zistiť, či odroda LEMON SYMPHONY existuje nepretržite ako nezmenená. Dňa 14. septembra 2005 Bundessortenamt vypracoval správu o preskúmaní, v ktorej dospel k záveru, že právo k tejto odrode treba zachovať. K tejto správe bol pripojený nový opis odrody LEMON SYMPHONY vydaný v ten istý deň, z ktorého okrem iného vyplýva, že vlastnosť „držanie stopiek“ je vyjadrená ako „horizontálne polovzpriamené“. Listom z 25. augusta 2006 CPVO navrhol pánovi Hanssonovi prispôbenie úradného opisu odrody LEMON SYMPHONY, ktorý bol zapísaný do registra v roku 1997, novému opisu zo 14. septembra 2005. CPVO sa domnieval, že vykonať túto úpravu je nevyhnutné po prvé preto, že od odborného preskúmania v roku 1997 došlo k pokroku v oblasti šľachtenia rastlín, a po druhé preto, že po zmene hlavných pokynov na preskúmanie v roku 2001 sa rozdielna známka pre vlastnosť „držanie stopiek“ dá vysvetliť skutočnosťou, že v „tabuľke vlastností VI“ nebola v roku 1997 uvedená nijaká porovnávacía odroda a že LEMON SYMPHONY bola v tom roku najvzpriamenejšou odrodou. Navyše počet odrôd druhu *Osteospermum ecklonis* sa od roku 1997 značne zvýšil a hlavné pokyny na preskúmanie sa čiastočne zmenili, čomu bolo potrebné prispôbiť úroveň hodnotenia.

27. Pán Hansson súhlasil s týmto návrhom listom z 22. septembra 2006. Listom z 18. apríla 2007 CPVO oznámil pánovi Hanssonovi svoje rozhodnutie upraviť úradný opis odrody LEMON SYMPHONY z vlastnej iniciatívy v súlade s článkom 87 ods. 4 nariadenia (ďalej len „rozhodnutie o úprave opisu“). Dňa 21. mája 2007 Úrad informoval pána Schrädera o rozhodnutí o úprave opisu a o nahradení úradného opisu odrody LEMON SYMPHONY zapísaného do Registra práv Spoločenstva k odrodám rastlín v roku 1997 opisom z roku 2005.

28. Pán Schröder podal odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí, rozhodnutiu o zamietnutí zrušenia práva a rozhodnutiu o úprave opisu na odvolací výbor.²⁴ Všetky tri odvolania boli neúspešné.

29. Dňa 11. apríla 2007 pán Schröder podal žiadosť o určenie neplatnosti PSOR udeleného k odrode LEMON SYMPHONY. Rozhodnutím z 26. decembra 2007 CPVO túto žiadosť zamietol. Odvolanie bolo podané na výbor 19. októbra 2007.²⁵

30. Dňa 23. januára 2009 výbor zamietol odvolanie ako nedôvodné (ďalej len „rozhodnutie o neplatnosti“). Výbor konštatoval tieto skutočnosti. Po prvé Bundessortenamt informoval CPVO o možnej nespoľahlivosti preskúmania, pokiaľ sa použije poskytnutý materiál (rastliny s pukmi ošetrované regulátormi rastu), dostal však odpoveď, aby pokračoval v preskúmaní a z daného materiálu odobral odrezky. Po druhé je v rámci preskúmania bežnou praxou rozmnožovanie rastlín pomocou odrezkov pre všetky odrody, pričom odrezky sa robia súčasne, aby sa zabezpečilo, že všetky materiály budú mať rovnaký fyziologický vek. Po tretie otázka týkajúca sa chemického ošetrovania nie je taká jednoduchá, ako tvrdí pán Schröder.²⁶ Po štvrté by sa mohlo oprávnene dospieť k záveru, že ošetrovanie regulátormi rastu nemalo vplyv na preskúmanie. Druh regulátora rastu používaného počas rozmnožovania nemá obvykle trvalý účinok, keďže neskoršie preskúmanie rastu rastliny si vyžaduje dodatočný postrek regulátormi rastu (výbor v tomto smere uprednostnil informáciu poskytnutú pánom Hanssonom). Po piate tvrdenie pána Schrädera, že všetky referenčné odrody uvedené v hlavných pokynoch boli v roku 1997 známe, je nepodstatné. Po šieste odroda LEMON SYMPHONY, ktorá bola získaná rodovým krížením druhov *Osteospermum* a *Dimorphoteca*, je ako taká výnimočná nielen svojimi morfológickými vlastnosťami, ale aj dĺžkou sústavného kvitnutia, ktoré je dlhšie než kvitnutie súčasných odrôd druhu *Osteospermum*. Z dôvodu výnimočnej povahy odrody LEMON SYMPHONY nebolo v rámci preskúmania, ktoré vykonal Bundessortenamt v roku 1997 možné nájsť referenčnú odrodu, s ktorou by sa dala porovnať.

24 — Rozhodnutia výboru o odvolaniach majú čísla A 005/2007 (pokiaľ ide o žiadosť o udelenie PSOR pre odrodu SUMOST 01), A 006/2007 (pokiaľ ide o žiadosť o zrušenie PSOR udeleného k odrode LEMON SYMPHONY) a A 007/2007 (odvolanie proti rozhodnutiu CPVO upraviť z vlastnej iniciatívy úradný opis odrody LEMON SYMPHONY).

25 — A 010/2007 (odvolanie proti rozhodnutiu CPVO týkajúcemu sa neplatnosti PSOR k odrode LEMON SYMPHONY) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

26 — Podľa názoru výboru bola dôvodom skutočnosť, že predmetné chemické ošetrovanie sa vykonalo v súlade s príslušnými protokolmi o preskúmaní.

31. Listom z 30. marca 2009 zaslal pán Schröder niekoľko výhrad a námietok voči protokolu z ústneho konania, ktoré sa uskutočnilo 23. januára 2009, ako aj voči jeho priebehu. Pred Všeobecným súdom pán Schröder navrhol, že predloží dôkazy na podporu svojich tvrdení.²⁷

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

32. Pán Schröder napadol pred Všeobecným súdom rozhodnutia výboru štyrmi samostatnými žalobami.²⁸ V každej z nich sa domáhal zrušenia príslušného rozhodnutia a náhrady trov konania zo strany CPVO. Na účely vydania rozsudku boli všetky štyri veci spojené.

33. Všeobecný súd poukázal na to, že prvé tri spojené veci (T-133/08, T-134/08 a T-177/08) sú úzko prepojené a závisia od veci T-242/09, v ktorej ide o konanie o vyhlásení práva za neplatné. Táto vec bola preto posúdená ako prvá.

34. Pán Schröder uviedol štyri žalobné dôvody. V prvých troch sa odvolával na porušenie základného nariadenia: i) článku 76 (posúdenie skutočností Úradom z vlastnej iniciatívy) a článku 81 (uplatnenie procesných ustanovení uznávaných členskými štátmi); ii) článku 7 (podmienky odlišnosti odrody) a článku 20 (zrušenie PSOR) a iii) článku 75 (povinnosť odôvodnenia). V štvrtom žalobnom dôvode sa odvolával na porušenie článku 63 ods. 1 a 2 vykonávacieho nariadenia (pravidlá týkajúce sa protokolu z ústneho konania a dokazovania).

35. Všeobecný súd konštatoval, že žaloba vo veci T-242/09 je nedôvodná. Preto ju zamietol rozsudkom z 18. septembra 2012.

36. Vo veciach T-133/08, T-134/08 a T-177/08 Všeobecný súd vyhovel žalobe, pokiaľ ide o žalobný dôvod odvolávajúci sa na porušenie článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, ktorý sa týka predvolaní na ústne konanie pred CPVO a práva byť vypočutý. Zrušil tak rozhodnutie o zamietnutí, rozhodnutie o zamietnutí zrušenia práva a rozhodnutie o úprave opisu, ktoré boli vydané výborom.

Odvolanie a konanie pred Súdny dvorom

37. Pán Schröder navrhuje, aby bol zrušený napadnutý rozsudok, pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci T-242/09, aby sa vyhovel jeho žiadosti o určenie neplatnosti PSOR udeleného k odrode LEMON SYMPHONY a aby mu boli nahradené trovy vo všetkých štyroch konaniach pred Všeobecným súdom.

38. Šesť odvolacích dôvodov, ktoré pán Schröder uvádza, možno zhrnúť takto. Po prvé Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že výbor nemohol konať z vlastnej iniciatívy v konaní o vyhlásení práva za neplatné. Všeobecný súd tým porušil jeho práva v oblasti dôkazného bremena a dokazovania pred výborom – v dôsledku čoho si nesplnil povinnosť súdneho preskúmania a porušil jeho právo na spravodlivý proces, na riadnu správu vecí verejných a na účinný prostriedok nápravy. Po druhé Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že účastník konania nemá nárok na vykonanie dokazovania v konaní pred výborom, pokiaľ nepredložil aspoň náznak dôkazu na podporu takého návrhu, čím porušil pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena a dokazovania. Navyše aj za predpokladu, že v konaní o vyhlásení práva za neplatné pred výborom spočíva dôkazné bremeno na žiadateľovi, mu Všeobecný súd odoprel právo byť vypočutý a skreslil skutkové okolnosti a dôkazy. Po tretie sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že považoval určitú skutočnosť (prax spočívajúcu v rozmnožovaní skúmaných vzoriek pomocou odrezkov) za „všeobecne známu“, hoci táto skutočnosť je (podľa jeho názoru) nesprávna. Nesplnil si tak povinnosť súdneho preskúmania

27 — Pán Schröder predložil tento návrh po podaní svojej žaloby na Všeobecný súd 24. júna 2009: pozri bod 77 rozsudku Všeobecného súdu.

28 — Veci T-177/08 (rozhodnutie o zamietnutí A 005/2007), T-134/08 (rozhodnutie o zamietnutí zrušenia práva A 006/2007), T-133/08 (rozhodnutie o úprave opisu A 007/2007) a T-242/09 (rozhodnutie o neplatnosti A 010/2007).

a skreslil skutkové okolnosti a dôkazy. Po štvrté Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že žalobca nepredložil dôkazy na podporu svojho tvrdenia týkajúceho sa účinkov regulátorov rastu. Rozsudok tak obsahuje rozpory a dôvody sú nedostatočné. Všeobecný súd okrem toho nepreskúmal zákonnosť rozhodnutia výboru. Po piate konštatovanie, že vlastnosť „držanie stopiek“ odrody druhu *Osteospermum* odrody nebola zahrnutá do preskúmania odlišnosti, predstavuje porušenie článkov 7 a 20 základného nariadenia. Ide o neprípustné rozšírenie predmetu sporu, a teda Všeobecný súd sa z vlastnej iniciatívy zaoberal otázkou, ktorú mu účastníci konania nepredložili a nebola ani predmetom verejnej politiky. Po šieste spochybňuje konštatovanie, že „držanie stopiek“ odrody druhu *Osteospermum* možno zhodnotiť vo vzťahu k ďalším rastlinám, ktoré boli predmetom dotknutého preskúmania. Také konštatovanie predstavuje skreslenie skutkových okolností, porušenie nariadenia, neprípustné rozšírenie predmetu sporu a porušenie povinnosti vykonať úplné súdne preskúmanie. Rozhodnutie preto obsahuje rozpory.

39. CPVO, ktorého podporuje pán Hansson (nositeľ práv k odrode LEMON SYMPHONY, vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom a ďalší účastník konania pred odvolacím výborom) navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal pána Schrädera na náhradu trov konania.

Posúdenie

Prvý odvolací dôvod: nesprávne právne posúdenie pri konštatovaní, že výbor nemohol konať z vlastnej iniciatívy, porušenie práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces

Relevantné časti rozsudku Všeobecného súdu

40. Všeobecný súd rozhodol, že článok 76 základného nariadenia (týkajúci sa preskúmania skutočností zo strany CPVO z vlastnej iniciatívy) je doslova nepoužiteľný v konaní pred odvolacím výborom.²⁹ Úlohou výboru je len na žiadosť zainteresovaného účastníka konania rozhodnúť o zákonnosti rozhodnutia CPVO prijatého podľa článku 20 ods. 1 písm. a) nariadenia, ktorým Úrad odmietol vyhlásiť PSOR za neplatné s odôvodnením, že predmetný účastník konania nepreukázal nesplnenie podmienok stanovených v článku 7 alebo 10 tohto nariadenia v čase udelenia PSOR.³⁰ Keďže konanie o vyhlásení práva za neplatné CPVO nezačal z vlastnej iniciatívy, ale na žiadosť pána Schrädera, z článkov 76 a 81 v spojení s článkom 20 nariadenia vyplývala pánovi Schräderovi povinnosť preukázať, že podmienky takéhoto vyhlásenia práva za neplatné sú splnené.³¹ Táto úprava dôkazného bremena a dokazovania sa podstatne líši od ustanovení článku 76 nariadenia (ES) č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva.³² Rozdielne pravidlá dokazovania v systémoch ochrannej známky Spoločenstva a rastlinných odrôd však možno vysvetliť tým, že základné nariadenie na rozdiel od NOZS nerozlišuje medzi absolútnymi a relatívnymi dôvodmi zamietnutia zápisu. Ustanovenia základného nariadenia boli v súlade s ustanoveniami nariadenia Rady (ES) č. 6/2002,³³ ktoré sa týka

29 — Bod 126.

30 — Bod 128.

31 — Bod 129.

32 — Nariadenie z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 78, s. 1) (ďalej len „NOZS“), podľa ktorého Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ďalej len „ÚHVT“) v konaniach, ktoré pred ním prebiehajú, skúma skutočnosť z vlastnej iniciatívy; v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však ÚHVT pri svojom skúmaní obmedzí na skutočnosť, dôkazy, tvrdenia a návrhy predložené účastníkmi konania. Pozri bod 130.

33 — Nariadenie z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142) (ďalej len „nariadenie o dizajnoch“), ktoré stanovuje, že ÚHVT preskúma skutočnosť z vlastnej iniciatívy s výnimkou konaní o vyhlásení neplatnosti, v ktorých môže skúmať len skutočnosť, dôkazy a tvrdenia predložené účastníkmi konania. Pozri bod 131.

dizajnov, a s všeobecnými právnymi zásadami a procesnými pravidlami platnými pre dôkazné bremeno a dokazovanie, okrem iného so zásadou *actori incumbit onus probandi*.³⁴ Za týchto okolností musí byť prvý odvolací dôvod zamietnutý, lebo sa zakladá na nesprávnom predpoklade, že dôkazné bremeno v tejto veci spočíva na CPVO podľa článkov 76 a 81 základného nariadenia.³⁵

41. Všeobecný súd potom poukázal na to, že z ustanovení základného nariadenia nevyplýva, že konania pred CPVO majú čisto vyšetrovaciu povahu. Konkrétne „zásada preskúmania z vlastnej iniciatívy“ (ktorá je v súvislosti s odborným preskúmaním uvedená v prvej vete článku 76) musí byť zosúladená s pravidlom (stanoveným v druhej vete toho istého článku), podľa ktorého CPVO neprihliadne na skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli predložené v ním určenej lehote. Prináleží teda účastníkom konania pred CPVO, aby včas uviedli skutočnosti, ktoré má CPVO posúdiť, a to tak, že predložia dôkazy, ktoré chcú uplatniť na podporu týchto skutočností.³⁶ Keďže tieto ustanovenia sa vzťahovali na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu prijatému podľa článku 20 nariadenia, ktorým CPVO zamietol žiadosť o zrušenie PSOR, účastníkovi konania žiadajúcemu zrušenie práva prináležalo uviesť skutočnosti a predložiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru preukazujú splnenie podmienok na zrušenie PSOR. Výbor mal potom povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutej veci, pričom mal dohliadať na dodržiavanie všeobecných zásad práva a procesných pravidiel platných v oblasti dôkazného bremena a dokazovania.³⁷

42. Ako ďalej uviedol Všeobecný súd, pán Schröder výboru najmä vytýka, že svoje rozhodnutie založil len na opise skutkového stavu uvádzanom zo strany CPVO a pána Hanssona bez prijatia či posúdenia dôkazov, ktoré navrhol, konkrétne bez vyhovenia jeho návrhu na vykonanie dokazovania spočívajúceho v znaleckom posudku, ktorý by okrem iného preukázal účinok regulátorov rastu.³⁸ Všeobecný súd konštatoval, že návrhu pána Schrödera nemožno vyhovieť, lebo nepredložil nijaké dôkazy, ktoré by takéto opatrenia odôvodňovali.³⁹

43. Všeobecný súd uviedol, že pán Schröder počas správnej časti konania nepredložil nijakú vecnú informáciu (napríklad odbornú štúdiu *ad hoc*, výňatok z odbornej publikácie, znalecký posudok vykonaný na jeho žiadosť ani obyčajné potvrdenie odborníka v oblasti botaniky alebo záhradníctva), ktorá by mohla predstavovať náznak dôkazu jeho tvrdenia (síce mnohokrát zopakovaného, ale ani raz nepodloženého a popieraného všetkými ostatnými účastníkmi konania), podľa ktorého chemické a mechanické ošetrenie alebo odobratie odrezkov, ako sú tie, ktoré boli vykonané v prejednávanej veci, mohli skresliť výsledky odborného preskúmania z roku 1997.⁴⁰ Okrem toho výbor síce uprednostnil tvrdenia CPVO a pána Hanssona, no k tomuto záveru nedospel „jednostranne a bez overenia“ (ako tvrdil pán Schröder), ale na základe vlastných vedomostí a znalostí v oblasti botaniky, a to po tom, čo preskúmal okrem iného otázku, či bolo možné ešte v roku 2005 opísať odrodu LEMON SYMPHONY použitím hlavných pokynov na preskúmanie z roku 1997, a uviedol aj dôvody, pre ktoré sa prikláňal skôr k prijatiu tvrdení CPVO a pána Hanssona než tvrdení pána Schrödera.⁴¹

44. Všeobecný súd rozhodol, že pán Schröder dostatočne právne nepreukázal, že výbor porušil pravidlá v oblasti dôkazného bremena a dokazovania.⁴² Pán Schröder sa svojou žalobou v skutočnosti usiloval dosiahnuť nové posúdenie skutkových okolností a dôkazov.⁴³

34 — Bod 132. Pozri ďalej článok 81 ods. 1 základného nariadenia.

35 — Bod 133.

36 — Bod 134.

37 — Bod 135.

38 — Bod 136.

39 — Bod 137; pozri najmä rozsudok ILFO/Vysoký úrad (51/65, EU:C:1966:21).

40 — Bod 138.

41 — Bod 139.

42 — Bod 140.

43 — Bod 141.

45. Všeobecný súd ďalej zamietol ďalšie tvrdenia, ktorými pán Schröder výboru vytýkal, že nereagoval na jeho tvrdenia týkajúce sa nespoľahlivosti odborného preskúmania z roku 1997. Po prvé konštatoval, že odborné preskúmanie sa vykonalo na vhodnom rastlinnom materiáli, a to na odrezkoch odobratých z rastlín, ktoré na Bundessortenamt zaslal pán Hansson. Po druhé pán Schröder neoznačil nijakú inú rastlinnú odrodu, od ktorej by sa odroda LEMON SYMPHONY, aj keby bola opísaná tak, že má držanie stopiek „horizontálne polovzpriamené“, v roku 1997 zreteľne neodlišovala. Toto posúdenie bolo v súlade s hlavnými tvrdeniami CPVO a pána Hanssona.⁴⁴ Aj keby teda odborné preskúmanie z roku 1997, ako tvrdil pán Schröder, konštatovalo nesprávnu úroveň hodnotenia udelenú vlastnosti „držanie stopiek“ a predmetnej odrode mala byť po roku 1997 udelená iná úroveň hodnotenia, táto skutočnosť by nemala nijaký vplyv na posúdenie odlišnosti odrody LEMON SYMPHONY na účely článku 7 nariadenia, lebo táto odlišnosť nebola posúdená výhradne, ak vôbec, vzhľadom na túto vlastnosť.⁴⁵ Upravený opis odrody LEMON SYMPHONY z roku 2005 sa v tomto zmysle líšil od opisu z roku 1997 iba v tom, že sa v ňom zmenila vlastnosť „držanie stopiek“ zo „vzpriameného“ na „polovzpriamené“.⁴⁶ Pán Schröder okrem toho nepreukázal, že táto zmena viedla k tomu, že kritériá DUS⁴⁷ neboli v roku 1997 splnené. PSOR by teda bolo odrode LEMON SYMPHONY udelené v každom prípade.⁴⁸ Výbor navyše výslovne zamietol tvrdenie pána Schrödera, že pokiaľ by sa preskúmanie odrody SUMOST 01 uskutočnilo na základe opisu odrody LEMON SYMPHONY z roku 1997, konštatovala by sa zreteľná odlišnosť oboch odrôd.⁴⁹

46. Všeobecný súd rozhodol, že tvrdenia pána Schrödera technickej povahy v každom prípade nemôžu uspieť vzhľadom na úvahy rovnakej povahy vyjadrené v napadnutom rozhodnutí, ktoré boli predmetom čiastočného preskúmania, a vzhľadom na tvrdenia obsiahnuté vo vyjadrení CPVO a pána Hanssona.⁵⁰ Zvlášť skutočnosť, že rastlinný materiál, ktorý pán Hansson zaslal na Bundessortenamt, nezodpovedal požiadavkám stanoveným týmto úradom v liste zo 6. novembra 1996, nie je rozhodujúca.⁵¹

47. Pokiaľ ide o spor týkajúci sa znaku „držanie stopiek“, Všeobecný súd poukázal na to, že treba nájsť odpoveď na otázku, či sa má tento znak určiť na základe relatívnych alebo absolútnych kritérií.⁵² Zamietol tvrdenia pána Schrödera a s uvedením vysvetlení Bundessortenamtu konštatoval, že tento znak by mal byť predmetom relatívneho porovnávacieho hodnotenia medzi odrodami toho istého druhu.⁵³ Všeobecný súd dospel k záveru, že odroda LEMON SYMPHONY sa medzi rokmi 1997 a 2005 vôbec nezmenila. Nedošlo k vecnej úprave opisu, ktorá by mala vplyv na totožnosť odrody, ale len k úprave pôvodne zvolených výrazov. Tým sa nezmenila totožnosť odrody, ale bola len presnejšie opísaná najmä vďaka tomu, že sa vymedzil jej vzťah k ďalším odrodám tohto druhu.⁵⁴ Všeobecný súd nakoniec k tomuto záveru dospel tak, že zohľadnil fotografie rastlín v spise pochádzajúcom z konania pred nemeckými súdmi.⁵⁵

44 — Bod 158.

45 — Bod 159.

46 — Bod 160.

47 — Upravené v technickom protokole CPVO týkajúcom sa preskúmania odlišnosti, vyrovnanosti a stálosti (DUS); pozri bod 2 vyššie.

48 — Bod 161.

49 — Bod 162.

50 — Bod 163.

51 — Bod 164.

52 — Bod 165.

53 — Bod 166.

54 — Body 167 a 168.

55 — Bod 169.

Tvrdenia účastníkov konania

48. Pán Schröder uvádza na podporu svojho prvého odvolacieho dôvodu štyri tvrdenia. Tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že v konaní o vyhlásení práva za neplatné výbor neskúma skutočnosti z vlastnej iniciatívy. V dôsledku toho i) porušil článok 51 vykonávacieho nariadenia; ii) nesprávne sa domnieval, že konanie o vyhlásení práva za neplatné má akuzачnú povahu;⁵⁶ iii) skreslil skutkové okolnosti konštatovaním, že podľa tvrdenia pána Schrödera dôkazné bremeno spočíva na CPVO, a iv) porušil jeho základné práva tým, že odmietol preskúmať dôkaz, ktorý predložil v konaní pred týmto súdom.

49. CPVO tvrdí, že opis správneho konania pred výborom uvedený Všeobecným súdom je nepresný v tom, že výbor má právo preskúmať skutočnosti z vlastnej iniciatívy. Napriek tomu tvrdí, že prvý odvolací dôvod je nedôvodný a/alebo neúčinný, ako aj neprípustný v tom zmysle, že pán Schröder sa domáha nového preskúmania skutkových okolností.

50. Pán Hansson sa pripája k stanovisku CPVO.

Analýza

51. Na preskúmanie prvého odvolacieho dôvodu pána Schrödera je nevyhnutný výklad článku 76 základného nariadenia. Majú také konania inkvizičnú alebo akuzачnú povahu a spočíva dôkazné bremeno na účastníkovi konania, ktorý sa domáha vyhlásenia práva za neplatné? Účastníci konania zhodne tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že článok 76 nariadenia sa nevzťahuje na konanie pred výborom.

52. S týmto názorom súhlasím aj ja.

53. Začnem posúdením článku 76 vo vzťahu ku konaniu pred CPVO a následne sa budem zaoberať výborom. Podľa prvej vety článku 76 CPVO preskúma skutočnosti z vlastnej iniciatívy v rozsahu, v akom sa ich týka hmotné a odborné preskúmanie.⁵⁷ Ak sa teda v konaní o vyhlásenie práva za neplatné tvrdí, že podmienky uvedené v článku 7 (pokiaľ ide o odlišnosť rastlinnej odrody) nie sú splnené, Úrad má výslovnú povinnosť preskúmať skutkové okolnosti.

54. Je pravda, že podľa druhej vety článku 76 aj účastníci konania zohrávajú úlohu predkladaním dôkazov, keďže CPVO neberie zreteľ na skutočnosti alebo dôkazné predmety, ktoré neboli predložené v príslušnej lehote. Jednoznačnou úlohou a právom účastníka konania domáhajúceho sa vyhlásenia práva za neplatné je predložiť dôkazy na podporu svojho návrhu.⁵⁸

55. Toto znenie však znamená, že CPVO nemôže prijať rozhodnutie len na základe toho, že osoba domáhajúca sa vyhlásenia práva za neplatné neunesla dôkazné bremeno, lebo má výslovnú povinnosť preskúmať skutkové okolnosti odborného preskúmania z vlastnej iniciatívy.

56. Z príslušných ustanovení vykonávacieho nariadenia⁵⁹ okrem toho vyplýva, že povaha konania je viac inkvizičná než akuzачná, keďže Úrad vedie konanie s prihliadnutím na dokazovanie a na posudky ustanovených znalcov. Naopak, v čisto akuzачnom konaní navrhovateľ znáša dôkazné bremeno tým, že musí svoje tvrdenia preukázať, a odporca musí preukázať splnenie podmienok, na ktorých je založená obrana.

56 — Článok 20 základného nariadenia.

57 — Vykonané podľa článkov 54 a 55 základného nariadenia.

58 — Pozri ďalej článok 57 vykonávacieho nariadenia.

59 — Pozri články 60 a 61 vykonávacieho nariadenia.

57. Ustanovenia upravujúce konanie pred CPVO sa rovnako vzťahujú na výbor.⁶⁰ Pri rozhodovaní o odvolaní proti rozhodnutiu CPVO môže výbor vykonávať „akúkoľvek právomoc prislúchajúcu úradu“.⁶¹ Keďže má teda CPVO širokú mieru voľnej úvahy pri výkone svojich funkcií⁶² a podľa článku 76 nariadenia jasnú a nespornú úlohu preskúmať skutočnosti z vlastnej iniciatívy, najmä pokiaľ ide o odborné preskúmanie, z výslovného znenia článku 72 nariadenia a článku 51 vykonávacieho nariadenia vyplýva, že článok 76 sa *mutatis mutandis* vzťahuje na výbor.

58. Netvrdím, že výbor *musí* požadovať odborné preskúmanie na účely článku 55 ods. 1 pri každej žiadosti o vyhlásenie práva za neplatné, ktorá je založená na tom, že nie sú splnené požiadavky článku 7 týkajúce sa odlišnosti. (Netvrdí to ani pán Schröder. Domnieva sa, že odborné preskúmanie z roku 1997 bolo neplatné a že výbor by nevyhnutne dospel k tomuto záveru, pokiaľ by preskúmal dostupné dôkazy. Výbor toto stanovisko zamietol a Všeobecný súd jeho konštatovania potvrdil.) Napriek tomu sa domnievam, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď článok 76 základného nariadenia vyložil tak, že nie je uplatniteľný na konania pred výborom.

59. Súhlasím však s názorom Všeobecného súdu v tom zmysle, že pokiaľ ide o PSOR, neexistuje ekvivalent absolútnych a relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu ochrannej známky. V konaní o vyhlásenie PSOR za neplatné ide o to (v prejednávanej veci), či sú splnené podmienky odlišnosti odrody, ktoré sú upravené v článku 7 nariadenia. Také preskúmanie si vyžaduje odborné vedomosti a znalosti, ktoré má (Úrad a) odvolací výbor pri uskutočňovaní potrebného posudzovania. Tento proces nie je rovnaký ako proces v rámci systému ochrannej známky Spoločenstva, kde v konaní o námietkach ide o to, či majiteľ skoršej ochrannej známky dokáže preukázať určité skutočnosti, akou je riadne používanie skoršej ochrannej známky. Tieto otázky sa neriešia v takých konaniach o vyhlásenie práva za neplatné v rámci systému PSOR, akým je konanie v prejednávanej veci, kde ide o to, či bola odroda LEMON SYMPHONY v čase udelenia PSOR (v roku 1999 na základe odborného preskúmania z roku 1997) odlišnou odrodou.⁶³ V tejto súvislosti sú tvrdenia pána Schrödera týkajúce sa ustanovení upravujúcich dôkazné bremeno a dokazovanie v rámci NOZS nepodstatné.

60. Všeobecný súd ďalej odkazuje na článok 63 ods. 1 nariadenia o dizajnoch. Aj toto ustanovenie podľa môjho názoru stanovuje rámec odlišný od rámca PSOR, a preto nespochybňuje napadnutý rozsudok. Po prvé článok 63 ods. 1 obsahuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého ÚHVT v konaniach o dizajnoch preskúma skutočnosti z vlastnej iniciatívy. Toto pravidlo je kvalifikované vo vzťahu ku konaniam o návrhu na výmaz, kde môže ÚHVT skúmať len skutočnosti a dôkazy predložené účastníkmi konania. Vyplýva to z faktu, že podľa nariadenia o dizajnoch samotný ÚHVT nemôže iniciovať takéto konanie.⁶⁴ V rámci článku 20 základného nariadenia neexistuje ekvivalent takej požiadavky v súvislosti s konaním o vyhlásení práva za neplatné.

61. Pán Schröder okrem toho správne vytyka Všeobecnému súdu, že jeho žalobný dôvod opísal ako založený na predpoklade, podľa ktorého CPVO znáša dôkazné bremeno. Toto tvrdenie nie je podopreté opisom jeho žalobného dôvodu, ktorý Všeobecný súd uvádza v bode 105 svojho rozsudku. Nesprávne posúdenie zo strany Všeobecného súdu však neznamená skreslenie skutkových okolností.⁶⁵ Nejde o skutkové zistenie, ale skôr o nesprávny opis jeho žalobného dôvodu. V súvislosti s platnosťou napadnutého rozsudku je to teda nepodstatné.

62. Bolo základné právo pána Schrödera na riadnu správu vecí verejných a na spravodlivý proces porušené v dôsledku týchto nesprávnych právnych posúdení?

60 — Článok 51 vykonávacieho nariadenia.

61 — Článok 72 základného nariadenia.

62 — Rozsudok Brookfield New Zealand a Elaris/CPVO a Schniga (C-534/10 P, EU:C:2012:813, bod 50).

63 — Ochranná známka Spoločenstva sa môže vyhlásiť za neplatnú podľa článku 52 ods. 1 NOZS, ak napríklad bola zapísaná v rozpore s článkom 7 pretože, okrem iného predmetná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť [článok 7 ods. 1 písm. b)].

64 — Článok 52 nariadenia o dizajnoch.

65 — Rozsudok PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679, body 78 a 79).

63. Pán Schröder pred Všeobecným súdom tvrdil, že výbor svoje rozhodnutie založil výhradne na skutočnostiach, ktoré uvádzali CPVO a pán Hansson. Podľa jeho názoru mal výbor namiesto toho zhromaždiť dôkazy z vlastnej iniciatívy a následne posúdiť ním navrhnutý dôkaz, najmä pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že odborné preskúmanie z roku 1997 bolo poznačené nenapraviteľnými vadami, lebo i) skúmané rastliny pochádzali z odrezkov ošetrovaných regulátormi rastu a ii) toto ošetrenie sa počas doby skúmania „nevytratilo“.

64. Pán Schröder tvrdil, že výbor tým porušil jeho právo na nestranné a spravodlivé vybavenie jeho záležitosti (článok 41 Charty) a na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces (článok 47 Charty). Teraz tvrdí, že Všeobecný súd pri svojom rozhodovaní nepreskúmal, či výbor v predmetnej veci starostlivo a nestranne posúdil všetky relevantné skutočnosti. Všeobecný súd okrem toho neposúdil skutočnosti, ktoré výbor dostatočne nepreskúmal; potvrdil len skoršie skreslenie skutkových okolností zo strany tohto orgánu. Keby sa Všeobecný súd nedopustil týchto omylov, rozhodol by, že výbor svojím rozhodnutím porušil jeho základné právo. Samotný Všeobecný súd porušil jeho práva podľa článkov 41 a 47 Charty tým, že sa týchto omylov dopustil.

65. Tvrdenie pána Schrödera nemôžem prijať.

66. Všeobecný súd po prvé konštatoval, že pán Schröder ani v jednej fáze správneho konania nepredložil nijakú informáciu, ktorá by mohla predstavovať náznak dôkazu jeho tvrdenia, podľa ktorého chemické a mechanické ošetrenie alebo odobratie odrezkov (ako sú tie, ktoré boli vykonané v prejednávanej veci) mohli skresliť výsledky odborného preskúmania odrody LEMON SYMPHONY z roku 1997.⁶⁶ Po druhé Všeobecný súd zamietol jeho tvrdenie, že výbor dospel k svojmu záveru len na základe dôkazov, ktoré predložili pán Hansson a CPVO. Konštatoval, že výbor síce uprednostnil tieto tvrdenia, no vychádzal z vlastných vedomostí a znalostí v oblasti botaniky.⁶⁷ Po tretie Všeobecný súd uviedol, že pán Schröder sa v skutočnosti domáha nového preskúmania skutkových okolností a dôkazov.⁶⁸ Následne preskúmal zistenia výboru a konštatoval, že sú v súlade s objektívnymi údajmi uvedenými v spise. Po štvrté poukázal na to, že vzhľadom na skúsenosti výboru bolo preň „všeobecne známou“ skutočnosťou,⁶⁹ že prax odobratia odrezkov sa vzťahuje na všetky odrody používané počas odborného preskúmania. Po piate uviedol, že pán Schröder len spochybňuje konštatovania výboru v tomto smere.⁷⁰

67. Toto posúdenie zo strany Všeobecného súdu podľa môjho názoru nie je len potvrdením rozhodnutia výboru. Naopak, viedlo k úplnému a komplexnému preskúmaniu konania pred výborom. Zohľadnilo dôkazy predložené všetkými účastníkmi konania. Zistilo sa ním, že pán Schröder nepredložil dôkazy na podporu svojich tvrdení. Ďalej viedlo k záveru, že výbor pri posudzovaní skutkových okolností a odborných otázok prípadu vychádzal z vlastných znalostí.⁷¹

68. Domnievam sa preto, že základné právo pána Schrödera na riadnu správu vecí verejných a na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces nebolo porušené.

69. Pán Schröder ďalej tvrdí, že Všeobecný súd nevzal do úvahy skutočnosť, že výbor svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa článku 75 základného nariadenia.

66 — Pozri bod 138 napadnutého rozsudku.

67 — Pozri bod 139 napadnutého rozsudku.

68 — Pozri bod 141 napadnutého rozsudku.

69 — Pozri bod 149 napadnutého rozsudku.

70 — Pozri bod 150 napadnutého rozsudku.

71 — Toto zistenie by však mohlo byť v rozpore s výkladom článku 76 zo strany Všeobecného súdu, keďže Všeobecný súd konštatoval, že výbor nemá doslovnú povinnosť preskúmať skutočnosti z vlastnej iniciatívy.

70. Domnievam sa, že toto ustanovenie nebolo porušené. Všeobecný súd pri posudzovaní platnosti odborného preskúmania z roku 1997 preskúmal dôvody, na ktorých sa zakladalo rozhodnutie výboru. Konštatoval, že výbor zamietol skutkový predpoklad pána Schrädera týkajúci sa spoľahlivosti uvedeného preskúmania. Domnieval sa, že nedošlo k zjavnému pochybeniu, ktorým by toto preskúmanie bolo postihnuté, z dôvodov uvedených v bode 67 vyššie. Ďalej konštatoval, že pán Schröder nepreukázal, že odroda LEMON SYMPHONY bola v roku 1997 zreteľne odlišiteľná od akejkoľvek inej rastlinnej odrody. Všeobecný súd napokon zamietol tvrdenia pána Schrädera spochybňujúce účinok odborného preskúmania z roku 1997 na základe toho, že došlo k nesprávnemu zisteniu, pokiaľ ide o úroveň hodnotenia udelenú vlastnosti „držanie stopiek“. Konštatoval, že uvedená vlastnosť nemá vplyv na posúdenie odlišnosti odrody LEMON SYMPHONY na účely článku 7 nariadenia.

71. Preto považujem štvrté tvrdenie pána Schrädera za nedôvodné.

72. Je síce pravda, že Všeobecný súd nesprávne vykladal článok 76 základného nariadenia a jeho opis rozsahu a významu dôkazného bremena v konaní o vyhlásenie práva za neplatné je nesprávny, no napadnutý rozsudok nie je založený na týchto omyloch. Dôležité je to, že Všeobecný súd správne vykladal články 7 a 20 nariadenia. Ako konštatoval, výbor správne rozhodol, že odroda LEMON SYMPHONY je na rozdiel od tvrdení pána Schrädera odlišná, lebo sa odlišuje prejavom znakov vyplývajúcich z genotypu, a nie z mechanického alebo chemického zásahu. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že Súdny dvor nemá právomoc preukazovať skutkové okolnosti alebo skúmať dôkazy, ktoré Všeobecný súd prijal na podporu týchto skutkových okolností, pokiaľ nedošlo k skresleniu dôkazov. V tomto prípade to tak nie je.⁷²

73. Prvému odvolaciemu dôvodu preto nemožno vyhovieť. Tento dôvod je základom celého odvolania podaného pánom Schröderom v tom zmysle, že zvyšných päť odvolacích dôvodov závisí od toho, či je výklad článkov 7 a 20 zo strany Všeobecného súdu správny. Každým z týchto odvolacích dôvodov sa preto budem postupne zaoberať len stručne.

Druhý odvolací dôvod: dokazovanie

74. Pán Schröder Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil omylu, keď potvrdil rozhodnutie, ktorým výbor zamietol jeho návrh na vykonanie dokazovania. Cieľom uvedeného návrhu bolo získať odborný posudok toho, že také chemické a mechanické ošetrovanie alebo odobratie odrezkov, aké bolo vykonané v prejednávanej veci, skreslilo výsledky odborného preskúmania z roku 1997. Všeobecný súd zamietol jeho tvrdenie s odôvodnením, že nepredložil ani náznak dôkazu na podporu tohto návrhu. Pán Schröder uvádza na podporu druhého odvolacieho dôvodu štyri tvrdenia. V skratke tvrdí, že Všeobecný súd: i) porušil pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena a dokazovania v súvislosti s jeho návrhom na vykonanie dokazovania; ii) nesplnil si povinnosť odôvodnenia a odoprel mu právo na spravodlivý proces a na účinný prostriedok nápravy; iii) zaoberal sa z vlastnej iniciatívy otázkou, ktorú nepredložili účastníci konania a nebola predmetom verejnej politiky, čím nezákonne rozšíril rozsah konania, a iv) pri svojom rozhodovaní nesprávne uplatnil judikatúru Súdneho dvora.

75. Uvedené tvrdenia predstavujú štyri variácie na jednu tému a budem ich posudzovať spoločne.

72 — Rozsudok Brookfield New Zealand a Elaris/CPVO a Schniga (EU:C:2012:813, body 39 a 40 a tam citovaná judikatúra).

76. Keďže nariadenie neobsahuje osobitné ustanovenia upravujúce dokazovanie v správnej časti konania, z článku 81 vyplýva, že zásady procesného práva všeobecne uznávané v členských štátoch sa uplatnia na konanie pred výborom (alebo pred CPVO). Všeobecný súd podľa môjho názoru správne uplatnil zásady vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora,⁷³ podľa ktorých osoba domáhajúca sa vykonania dokazovania musí predložiť dôkaz odôvodňujúci také opatrenie. Toto pravidlo má zabezpečiť, aby sa nevyhovovalo úplne neopodstatneným návrhom. Domnievam sa, že keď Všeobecný súd odkázal na judikatúru Súdneho dvora, dodržal tým ustanovenia článku 81 nariadenia.

77. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorá Všeobecnému súdu prináleží (podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie), mu neukladá povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by taxatívne a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov konania. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, ak umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, na ktorých je založený napadnutý rozsudok, a Súdnemu dvoru poskytnúť dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania v rámci odvolania.⁷⁴

78. Všeobecný súd uviedol všetky svoje dôvody v bodoch 136 až 139 napadnutého rozsudku. Pri vypracovaní tohto odôvodnenia Všeobecný súd len uplatnil právne zásady na skutkové okolnosti prejednávanej veci. Tento postup považujem za úplne bežný.

79. Druhý odvolací dôvod preto považujem za nedôvodný.

Tretí, štvrtý, piaty a šiesty odvolací dôvod

80. V treťom, štvrtom, piatom a šiestom odvolacom dôvode sa pán Schröder zameriava na rozličné aspekty tvrdených väd odborného preskúmania z roku 1997. Preto tieto odvolacie dôvody posúdim spoločne.

81. Ako vyplýva z článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, odvolanie sa obmedzuje len na právne otázky. Posúdenie rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj hodnotenie dôkazov je vo výlučnej právomoci Všeobecného súdu. Posúdenie tohto skutkového stavu a dôkazných prostriedkov teda s výnimkou ich skreslenia nezakladá právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania.⁷⁵

82. Pán Schröder Všeobecnému súdu v podstate vytýka, že sa dopustil omylu pri týchto konštatovaniach. Po prvé, že prax rozmnožovania skúmaných vzoriek pomocou odrezkov je „všeobecne známa“ skutočnosť (tretí odvolací dôvod).⁷⁶ Po druhé, že použitie regulátorov rastu na týchto vzorkách neovplyvnilo platnosť preskúmania (štvrtý odvolací dôvod).⁷⁷ Po tretie, že opis znaku „držanie stopiek“ neovplyvnil hodnotenie odlišnosti odrody LEMON SYMPHONY (piaty odvolací dôvod).⁷⁸ Po štvrté, že opis tohto konkrétneho znaku podlieha porovnávaciemu hodnoteniu medzi odrodami toho istého druhu (šiesty odvolací dôvod).⁷⁹

83. Všeobecný súd zamietol výhrady pána Schrödera.

73 — Rozsudok ILFO/Vysoký úrad (EU:C:1966:21, s. 95 a 96).

74 — Rozsudok Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i. (C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 64).

75 — Rozsudok Brookfield New Zealand a Elaris/CPVO a Schniga (EU:C:2012:813, body 39 a 40 a tam citovaná judikatúra).

76 — Pozri bod 145 napadnutého rozsudku.

77 — Pozri body 152 až 157 napadnutého rozsudku.

78 — Pozri body 158 až 162 napadnutého rozsudku.

79 — Pozri body 165 až 168 napadnutého rozsudku.

84. Pán Schröder sa teraz usiluje preukázať, že Všeobecný súd nemohol rozumne dospieť k záveru, podľa ktorého skutkové okolnosti nepostačovali na preukázanie toho, že odborné preskúmanie z roku 1997 bolo poznačené nenapraviteľnými vadami. Formálne sa síce odvoláva na nesprávne právne posúdenie, v skutočnosti však spochybňuje posúdenie skutkových okolností Všeobecným súdom a dôkaznú hodnotu, ktorú Všeobecný súd týmto skutkovým okolnostiam pripísal.

85. Vzhľadom na ustálenú judikatúru Súdneho dvora teda treba tretí, štvrtý, piaty a šiesty odvolací dôvod považovať za neprípustný.

86. Podľa môjho názoru sú tieto odvolacie dôvody okrem toho v každom prípade nedôvodné.

87. K skresleniu skutkových okolností a/alebo dôkazov dochádza, pokiaľ je existujúce hodnotenie dôkazov zjavne nesprávne bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové dokazovanie.⁸⁰ Pán Schröder tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že i) uviedol, že autorom poznámky v spise je znalec Bundessortenamt, zatiaľ čo on sa domnieva, že to bol úradník CPVO, a že ii) konštatoval, že jedinou spornou otázkou je, či sa má vlastnosť „držanie stopiek“ určiť na základe relatívnych alebo absolútnych kritérií.

88. V prvom bode ide o detail týkajúci sa autora poznámky v spise, ktorej obsah nie je spochybnený. Druhý bod súvisí s tým, ako Všeobecný súd charakterizoval tvrdenie pána Schrödera, a nejde o dôkaz. Ani jeden z týchto bodov nepreukazuje, že Všeobecný súd sa dopustil zjavne nesprávneho právneho posúdenia; ani jeden z nich tiež neovplyvňuje skutkové okolnosti odborného preskúmania z roku 1997 tak, že by to malo dosah na hodnotenie tohto preskúmania.

89. Ďalej chcem pripomenúť, že parametre preskúmaacej právomoci Všeobecného súdu sú stanovené v článku 73 ods. 2 základného nariadenia. Nemal preto povinnosť vykonať úplné a podrobné posúdenie skutkových okolností s cieľom určiť, či odroda LEMON SYMPHONY je alebo nie je odlišná na účely článku 7 ods. 1 uvedeného nariadenia (v súvislosti so žiadosťou pána Schrödera o zrušenie práva podľa článku 20). Naopak, Všeobecný súd mal vzhľadom na vedeckú a odbornú zložitú otázku právo obmedziť svoje preskúmanie na zjavne nesprávne posúdenia.⁸¹

90. Všeobecný súd preto oprávnene dospel k záveru, že dôkazy uvedené v spise boli dostatočné na to, aby mohol výbor rozhodnúť, že odborné preskúmanie z roku 1997 nebolo neplatné z dôvodu použitia chybného materiálu a že pán Schröder nepreukázal, že odroda LEMON SYMPHONY sa v roku 1997 zreteľne neodlišovala od akejkoľvek inej rastlinnej odrody.

91. Z príslušných bodov napadnutého rozsudku⁸² je okrem toho jasné, že Všeobecný súd k svojim záverom dospel na základe riadneho preskúmania rozhodnutia výboru. Poskytol tým odôvodnenie pre svoje konštatovania, ktoré sú založené na dôvodoch a dôkazoch predložených účastníkmi konania.

92. Z týchto dôvodov konštatujem, že pokiaľ by aj (*quod non*) tretí, štvrtý, piaty a šiesty odvolací dôvod boli prípustné, uvedené odvolacie dôvody sú v každom prípade nedôvodné.

O trovách

93. Ak sa Súdny dvor stotožní s mojím záverom, že odvolanie treba zamietnuť, v súlade s článkom 137 v spojení s článkami 138, 140 a 184 rokovacieho poriadku bude potrebné uložiť pánovi Schröderovi ako účastníkovi konania, ktorý nemal úspech ani v jednom odvolacom dôvode, povinnosť nahradiť trovy konania.

80 — Rozsudok PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (EU:C:2011:679, body 78 a 79 a tam citovaná judikatúra).

81 — Rozsudok Schröder/CPVO (C-38/09 P, EU:C:2010:196, bod 77).

82 — Body 145 až 168 napadnutého rozsudku.

Návrh

94. Z týchto dôvodov navrhujem, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie a
- zaviazal pána Schrädera na náhradu trov konania.